

Het lied van Alfons de soldaat

Al - fons was acht - tien jaar hij moest de wa - pens dra - gen hij
 Al - fons bleef der - tien jaar in Prui - sen - land ver - ste - ken hij
 Maar dan rond mid - der - nacht, wat kwam er te ge - beu - ren, wijl
 Maar toen het mor - gend was is Fer - di - nand ge - ko - men, hij
 Want gis - tren a - vond nog heb ik met hem ge - spro - ken vol
 Dan is de moe - der ras naar bo - ven thuis ge - ko - men, zij
 Spie - gelt gij ou - ders teer al die nog zijn in le - ven: spaar

maak - te veel ge - traan als hij moest ver - trek - ken gaan. Maar
 had een gro - te schat die hij daar ge - won - nen had. Kwam
 hij te rus - ten lag en naar de mor - gen tracht. De
 had ge - heel de nacht op zijn broe - der ge - dacht. En
 blijd - schap aan - ge - daan wees ik uw wo - ning aan. Maar
 maak - te veel ru - moer, ver - hinghaar aanhaar schootsnoer. Dan
 toch uw kin - ders bloed al - eer gij ster - ven moet. Wilt

toen hij dan twee jaar de wa - pens had ge - dra - gen kreeg
 weer - om naar zijn land om zijn ou - ders troost te ge - ven maar
 va - der sprak zijn vrouw: willen wij hem 't hart ver - scheu - ren, be -
 als hij bin - nen - kwam, vol blijd - schap in - ge - no - men, hij
 waar is hij of niet, hij moet te voor - schijn ko - men, daar
 is de wet ter - stond naar 't moor - den - huis ge - ko - men, een
 u nooit tot het kwaad op dui - vels - raad be - ge - ven want

26 **G_m** **C** **F** **C** **F**

hij in zijn ge - dacht te deser - te - ren binst de nacht. "k heb ver -
 eerst zijn broe - der vond en die hem niet meer her - kond. En van
 gra - ven in de stal, nie - mand die het we - ten zal. Den dui - vel
 vroeg spoe - dig en ras, of zijn broe - der wak - ker was. Maar de
 is geen doen meer aan, al moest ik de dood in - gaan. 't Is mijn
 on - der - zoek ge - daan, hiel - den ook den va - der aan. En op
 God die hoort en ziet, hij spaart ook de beu - len niet. Maar zie

34 **B_b** **E_b** **F** **B_b**

la - ten mij - nen dienst en wil op mij niet meer den - ken gij
 blijd - schap aan - ge - daan kon hij geen woord meer spre - ken. Le -
 stook - te meer en meer om 't geld dat hem ver - blind - de hij
 va - der sprak: mijn zoon wat komt gij hier te vra - gen? Zijt
 broe - der en uw kind, en ik wil hem eens spre - ken, en
 het tri - bu - naal be - - - ken - de hij zijn mis - da - den, daar
 als het is te laat, geen klach - ten kun - nen ba - ten, ziet

42 **F** **D_m** **G_m** **C**

zult mij wel mis - schien bin - nen een jaar of tien in
 ven mijn ou - ders nog? Ach wijst ze mij dan toch! Ik
 is dan op - ge - staan en bij zijn kind ge - gaan. Al -
 gij ver - blindt mis - schien? W'heb - ben geen man ge - zien. Neen,
 zocht nu in het rond tot hij zijn broe - der vond. Toen
 werd hem voor - ge - steld dat hij maar voor zijn geld en
 eens hoe 't geld ver - blindt, spaart toch uw ei - gen kind, want

50 **E_b** **B_b** **E_b** **B_b** **F** **B_b**

droef - heid of ple - zier nog wel eens we - der zien." gij
 gaan hen on - be - kend vra - gen om lo - ge - ment. Le
 fons in zij - nen slaap moestdaar den dood door - staan. hij
 ik ben niet ver - blind, want't was uw ei - gen kind. Zijt
 hij kwam aan den stal viel doodneer op de grond en
 voor zijn wreedge - moed nu ook de kop af moet. daar
 God die met - ter - tijd de moor - de - naar wel vindt. ziet

Wreed & Plezant